

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Ivlivm Avgvstvm & Septembrem

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

De Solennitate S. Michaelis Archangeli. Ex ijs quæ sunt apud V. P. Laur.
Sur. ex Doctorum Homiliario.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42728

*Adit spelun-
cam.*

cui, ab eo quòd non nisi scalis ad illam ascen-
sus esset, Cremastos, id est, pensilis, nomen in-
ditum fuit. Ibi cum in omni virtutum exerci-
tatione ætatem penè confecisset, iamque viri-
bus destitutus sibi ipsi ministrando idoneus non
esset, ne cui molestiam inferret, pariterque soli-
tudinis dulcedinem amitteret, precibus à
Deo è dura silice fontem impetrauit.

*Impetrat
fontem suis
precibus.*

Tandem verò ubi foelix illud diuque deside-
ratum æternæ beatitudinis iter sibi instare co-
gnouit, è spelunca descendens, in sacram Lau-
ram, cui nomen Pharam, ubi primos certami-
nis sui distillauit sudores, venit: eoque cunctis
discipulis conuocatis, luculentum sanè plane-
que diuinum instituit sermonem; hortatusque
omnes ad præsentem certaminis cursum stre-
nuè viriliterque perficiendum, lætus in manus
Creatoris animam efflauit.

*Pelliciter
obit S. Cha-
riton.*

*Vide C. Ba-
ron. Notat.
ad Martyr.
Rom. hoc die
& S. Maij:
ubi & de a-
lij's differit
factis reue-
lationibus.
29. Septè.*

DE SOLENNITATE S. MICHAELIS
Archangeli. Ex ijs quæ sunt apud V.P. Laur.
Sur. ex Doctorum Homiliario.

*Ecclesia S.
Michaelis ab
ipso condita.*

MEMORIAM beati Michaelis Archan-
geli toto orbe venerandam haud im-
meritò Christi colunt fideles, quod is
sæpiùs hominibus apparuisse, & sacrorum li-
brorum auctoritate, & veteri Sanctorum tra-
ditione comprobatur. Declarat hoc inter alia
multa ipsius & opere condita, & nomine con-
secrata ecclesia; quam è cælo veniens, in Gar-
gano monte, vili quidem schemate, sed cælesti
præditam virtute, propria manu condere di-
gnatus est. Quæ qua ratione hominibus inno-
tuerit,

tuerit, non erit abs re paulò fusiùs explicare.

Est locus Apuliæ finibus Sipontina ciuitate celebris: in qua vir quidam prædiues Garganus oriundus, huic monti ex euentu suo vocabulum indidit. Huius enim dum pecora, passim per deuexi montis latera pascerentur, contigit, taurum armenti gregis cõsortia spernentem, singularem incedere solitum, & ad extremum redeunte pecore domum, nõ esse regressum. Quem dominus, collecta seruorum multitudine, per deuia quæque requirens, inuenit tandem in vertice eiusdem montis foribus cuiusdam assistere spelunçæ. Itaq; ira permotus, cur soliuagus incederet, arrepto arcu, appetit illum sagitta toxicata: quæ veluti venti flamine retorta, eũ à quo iacta est, mox reuersa percussit. Turbati ciues & stupefacti, qualiter res fuerit effecta, (non enim propiùs accedere audebant) consulunt Episcopum, quid facto opus sit. Qui indicto ieiunio tridvano, à Deo monuit esse quærèdum. Quo peracto, sanctus Domini Archangelus Episcopum monuit, in suum locum esse tutela, eoque indicio demonstrasse, velle ibi cultum Deo in sui & Angelorum memoriam adhibere.

Hac reuelatione cõperta, Antistes vnà cum ciuibus locum illum religionis ergo frequentare cõeperunt. Neq; tam eni ultra cryptam intrare ausi, pro foribus, quotidie orationi vacabant. Inter hæc Neapolitani, nefaria adhuc idolorum superstitione polluti, Sipontinos & Beneuentanos bello laceffere tentant. Qui antistitis sui monitis edocti, tridui petunt inducias; vt tridvano ieiunio liceret eis, quasi fidele

*Garganus
mons à quo
vnde dicitur.*

Miraculum.

*Implorant
praesidium
S. Michaelis
Sipontini cō-
tra hostes
juos.*

*Neapolitani
diuina vir-
tute in fugā
compellun-
tur.*

patrocinium, S. Michaelis implorare praesidium. Quo tempore pagani ludis scenicis falsorum inuitant auxilia deorum. Ecce autem nocte ipsa, quæ belli praecessit diem, adest in visione S. Michael antistiti; preces dicit exauditas: victoriam spondet affuturam; & quarta diei hora praemonet hostibus occurrendum. Legei ergo manè, & de Angelica certi victoria, obuiant Christiani paganis. Atque in primo belli apparatu Garganus mons immenso tremore concutitur: fulgura crebra volant: & caligo tenebrosa totum montis cacumen obducit. Quo terrore in fugam conuersi pagani, partim ferro hostium, partim igniferis impulsis sagittis, Neapolim vsque sequentibus, atque extrema quæque cædentibus aduersarijs, moenia tandem suæ vr̄bis moribundi subintrant. Qui aut eua-tere periculum, comperto quòd Angelus Dei in adiutoriū venerit Christianis, (Nam & sexcentos fermè suorum fulmine videbant interemptos) Regi regum Christo continuò colla submittentes, armis induuntur fidei.

Cumque domum reuersi victores, vota Domino gratiarum ad templum referrent Archangeli, vident manè iuxta ianuam septentrionalem instar posterulæ pusillæ, quasi hominis vestigia marmori arctius impressa: agnoscunt beatum Michaellem hoc praesentiae suæ signum voluisse monstrare. Vbi postea culmen appositum, & altare impositum: ipsaque Ecclesia ob signa vestigiorum Apodonia est vocata. Multa fuit inter Sipontinos dubitatio, quid de loco agerent, vr̄um intrare, & dedicare ibi debeant Ecclesiã. Vnde collatione facta, ad meridiem

diem loci illius, beati Petri Apostolorum Principis nomine condunt dedicantque Ecclesiam: in qua etiam Gloriosa Virginis & Sancti Præcursoris statuunt altaria. Tandem Antistes, salubri reperto consilio, Romanum Pontificem per nuncium consulit, quid de his agendum decernat. Respondet ille: Si hominis est illam dedicare basilicam, hoc maxime die, quo victoria obrigit, fieri oportet. Si autem aliud sancto proiutori loci placuerit, eodem præcipue die illius in hoc voluntas est inquirenda. Hoc ergo tempore imminente agamus ambo triduanum cum ciuibus nostris ieiunium: SS. Trinitatem rogantes, ut munera, quæ per summum suæ voluntatis ministrum conferre dignatus est, ad certum usque finem perducatur.

Roman. Pontifex consultur in re dubia.

Factum est, ut suggererat Pontifex. Nocte S. Michael verò constituti ieiunij suprema, Angelus Domini Michael antistiti Sipontino per visum apparet, Non est, inquit, vobis opus hanc, quam ego ædificauit, dedicare Ecclesiam. Ipse enim, qui condidi, etiam dedicauit. Vos tantum intrate, & me assistente patrono precibus locum frequentate. Et te quidem crastina die ibi Missas celebrante, populus iuxta morem communicet. Meum autem erit ostendere, quomodo per metipsum locum sacrauerim illum. Illi adueniunt mane cum oblationibus, & magna precum instantia intrant regiam Australè: & ecce longa porticus in Aquilonem porrecta, atque illam attingens posterulam, extra quam vestigia marmoris diximus impressa. Sed prius quam huc peruenias, apparet ad Orientem basilica, quam per gradus ascenditur. Hæc cum ipsa porticu

S. Michael apparet Episcopo Sipontino, iubens ut Missas celebret in sua Ecclesia.

quingentorum ferè hominum, vt videtur, capax, altare venerandũ rubroq; contactũ pallio, propè mediũ parietis ad meridiem ostendit. Erat autem ipsa domus angulosa; non in more operis humani, parietib; erectis, sed instar speluncæ præruptis & sæpius eminentibus asperata scopulis; culmine quoque diuersæ altitudinis; quod hic vertice tangi, alibi manu vix possit attingi. Credo, docente Archangelo, Deum non ornatum lapidum, sed cordis querere & diligere puritatem. Vertex verò montis extrinsecus partim cornea sylua tegitur, partim virenti planitie dilatatur. Missarum itaq; celebratione cõpleta, magno attoniti gaudio, quiq; redierunt in sua, Episcopus aut delegatã ministrorũ, cantorum sacerdotumq; officio, & mansione cõstructa, omnẽ ibidẽ quotidie psal-morum, hymnorũ, Missarumq; cursum, cõgruo præcepit ordine celebrari. Nullus aut huc nocturno tempore ingredi est ausus; sed transacta aurora, matutinas ibidem cõcinunt laudes. Ex ipso aut saxo, quo sacra tegitur ædes, ad Aquilonem altaris, dulcis & nimium lucida guttatim dilabitur aqua, quam incolæ stillam vocat. Ob hoc & vitrium vas, eiusdem receptui præparatum, argentea pendet catena suspensum; morisque est, populo communicato, singulos ad hoc vasculum ascendere per gradus, donumq; cælestis degustare liquoris. Nam & gustu suavis est, & tactu salubris. Deniq; nõnulli post longas febrũ flãnas, hac hausta stilla, celeriter cõfestim refrigerio potiuntur salutis. Innumeris quoq; & alijs modis ibi & crebrò sanantur ægroti, & multa, quæ Angelicæ tantum con-

Divina officia quotidie in ea basilica peraguntur.

Aqua calidissima minans curat morbos.

congruunt potestati, fieri illic miracula comprobantur: maximè tamen eiusdem die natali; cū & de prouinciis circumquaq; positis plus solito conflua turba recurrat, & Angelicæ virtutis maior quodammodo credatur adesse frequentia; vt quod spiritualiter dixit Apostolus, etiam corporaliter agi videatur. Quia Angeli sunt ministratorij spiritus, in ministeriū missi propter eos, qui hæreditatem capiunt salutis; in Christo Iesu Domino nostro: qui viuit & regnat in sæcula sæculorum, Amen.

*Innumera
ibidem alia
sunt mira-
cula.*

Hebr. 1.

VITA S. HIERONYMI STRIDONENSIS Presbyteri præstantissimi Ecclesie Doctoris: Partim ex ea quam conscripsit Marianus Victorius Episcopus Reatinus; Partim ex annalibus C. Baron. Excessit ex humanis anno à Christi Incarnatione, 420. Bonifacij Papæ 2 Honor. 26. Theodos. 13. Iunioris Imp. Aetatis verò suæ Septuagesimo octauo vel nono. Licet quorūdam alia sit sententia.

*Vide Tom.
4 & 5. Ann.
nal. C. Baron.
& Not. ad
Martyr.
Rom.*

MAGNVS planè & summæ pietatis summæque virtutis & eruditionis vir sacer Hieronymus, Stridonensi oppido in Dalmatia oriundus, patre Eusebio insigniter Christiano, Constantij Constantini magni filij temporibus, anno Christi 342. vel 43. natus est. Matris nomen quanquam literis proditum non sit, certum tamen est eam egregia pietate fuisse matronam; cuius soror Castorina, Hieronymi matertera, nescio quid cum eo dissidij habuerit: quam semel iterumque humanissimis literis ad pacem & concordiam

*30. Septē.
Patria &
parētes eius.*